

عنوان مقاله:

بررسی آموزش راههای خلاقیت برای دیگری دانش آموزان

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندها:

پیربخش سیدزاده - دبیر آموزش و پژوهش

ناصر نیک خواه - دبیر آموزش و پژوهش

کلنوم بلوج زهی - دبیر آموزش و پژوهش

خلاصه مقاله:

تجارب یادگیری باید با یادگیرنده تقسیم شود. و نقش آموزش دهنده یا هر عامل خارجی دیگر را به عنوان تسهیل کننده یادگیری باید در نظر گرفت همچنین بر این فرض مبنی است که هر کس براساس تجارب و اطلاعات خود می تواند در یادگیری موثر، نقش مهمی بازی کند. در این مجموعه معلم به اندازه داشن آموز در فرایند یادگیری موثر است و نقش آموزگار این است که در این روند، استقلال یادگیرنده را افزایش دهد. همچنین اصل بر این است که مفیدترین ابزار برای یادگیری «خودآرزویی» (۳) است و آن را به عنوان ابزار مقاماتی یادگیری در نظر میگیرند، و فرایند یادگیری را بایستی به نحوی سازمان داد که آن را به فرایند تکامل رشد تبدیل کنیم. همچنین توجه به ویژگی های طبیعی دوران سنی مختلف و قوانین رشد روانی فرد از جمله خصایص روش های خلاق است، به عبارت دیگر آن دسته از روش هایی که آموزش را بر علاقه یادگیرنده ها و طبیعت ویژه آنان مبنی میدانند و به تعامل یادگیرنده و محیط اهمیت میدهند از روش های آموزش خلاق هستند. در این راستا برخرا روش اکتشافی یا غیرمستقیم (۴) را برای تقویت برنامه ها و تدریس آنها پیشنهاد می کند. در این نوع یادگیری موضوع درسی به شکل نهایی در اختیار فرایگیرنده قرار نمی گیرد بلکه به صورت مبهم و غیرمستقیم داده می شود و از آنها خواسته می شود تا اطلاعات مبهم را مانند معمما مرتبا و یا تکمیل و سازماندهی کنند چرا که او معتقد است که این سازماندهی و یادگیری وقتی اتفاق می افتد که دانش آموز بتواند ارتباط میان اطلاعات را کشف کند و همچنین تفاوت ها و شباهت ها را نیز درک کند و درک دقیقی از مطلب داشته باشد. روش تحقیق در این مقاله کتابخانه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

روش، تدریس، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1638749>

